

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته

۳۰ جون ۲۰۲۰

مهار چین با متحد کردن روسیه؛ ستراتیژی ناکام «ترمپ»

رادیو بین المللی چین گزارش می دهد، اگر به رده بندی جست و جو در شبکه های اجتماعی امریکا نگاهی بیندازیم متوجه می شویم امروز ۲۸ جون (۸ تیر) واژه های افغانستان، طالبان، پوتین و روسیه بسیار مورد توجه بوده اند. این توجه زیاد به واژه های بالا به دلیل گزارشی جنجالی بود که روزنامه نیویورک تایمز در روز جمعه آن را منتشر کرد.

طبق گزارش این روزنامه امریکائی یک قطعه مخفی ارتش روسیه سازمانی نزدیک به طالبان را با وعده پول تشویق می کرده تا نظامیان امریکائی در افغانستان را بکشند. سال گذشته، ۲۰ سرباز امریکائی در افغانستان کشته شدند اما هنوز مشخص نیست که آیا این نظامیان به دلیلی که در گزارش فوق آمده کشته شده اند یا خیر؟ سفارت روسیه در امریکا مطالب منتشر شده در نیویورک تایمز را «اتهامات بی اساس» توصیف کرده و آن را رد کرده است. سفارت روسیه همچنین در توثیقی نوشته است این اتهام منجر به تهدید دیپلماتهای روسی در واشنگتن و لندن شده است.

«ذبیح الله مجاهد»، سخنگوی طالبان گزارش «نیویورک تایمز» مبنی بر دریافت پاداش و کمک از روسیه به ازای کشتن نیروهای امریکائی و ناتو در افغانستان را رد کرد..

سخنگوی طالبان تأکید کرد: جهاد ۱۹ ساله ما مرهون احسان هیچ ارگان اطلاعاتی و کشور خارجی نیست و نه هم این که ما در تشخیص اهداف خود به کسی نیاز داریم.

بیانیه طالبان می افزاید: هدف از این گونه تبلیغات این است که در برابر خروج نیروهای امریکائی مانع ایجاد شده و اذهان حامی صلح در امریکا ضعیف و مشوش شوند.

مجاهد ادامه داد: به مردم افغانستان و تمام جهان اطمینان می دهیم که طالبان ابزار دست هیچ کسی نیست و برای اهداف دیگران استخدام نمی شود.

گرچه گزارش نیویورک تایمز از سوی طرفهای مربوطه رد شد، اما این امر به سرعت در عرصه سیاسی امریکا بزرگنمایی شده و به رویداد سیاسی مهمی در امریکا بدل شده است.

رسانه هائی مانند «سی ان ان» سؤالی مطرح کردند که آیا در پس این گزارش اقدامی تحریک آمیز نهفته است؟

«جو بایدن»، نامزد دموکرات انتخابات ریاست جمهوری امریکا در واکنش به گزارش نیویورک تایمز بسیار خشمگین شده انتخاب ترمپ به ریاست جمهوری امریکا را «هدیه» پوتین توصیف کرد.

برخی از نمایندگان کنگره امریکا ترمپ را به نزدیکی با پوتین متهم کردند و اظهار داشتند که «روسیه شریک نیست و ارزش مذاکره را ندارد».

اگرچه روابط بین ایالات متحده و روسیه خوب نیست و تشنج در روابط برای هر دو طرف امری غیر معمول نیست، اما در عین حال این موضوع غیر عادی است و اگر صحتش تأیید شود این یعنی برای نخستین بار طرف روسی به طور آشکارا حامی قتل سربازان امریکائی بوده است.

مسئله کلیدی این است که ترمپ در ماه مارچ خلاصه اطلاعات مربوطه را رویت کرده، اما علیه روسیه هیچ اقدامی اتخاذ نکرده است. به عکس وی در ماه مه از دوستی بزرگ بین امریکا و روسیه سخن گفت. او همچنین در پایان این ماه از روسیه برای پیوستن مجدد به اجلاس سران گروه هفت دعوت کرد.

رسانه های امریکا سؤالی جدی مطرح کردند و می پرسند میان ترمپ و پوتین چه ارتباطی وجود دارد؟ چرا احساس بد به روسیه در سراسر امریکا وجود دارد، اما روابط ترمپ و پوتین آنقدر نزدیک است؟ همه می دانیم ترمپ تقریباً تمامی رهبران دنیا را دشنام داده، اما پوتین استثناء است.

چرا با وجود مخالف شدید کشورهای اروپائی، ترمپ با اصرار روسیه را به پیوستن مجدد به گروه هفت دعوت کرد؟ ترمپ زمانی در جنجال «روسیه گیت» گیر افتاده بود و به او اتهام می زدند به دلیل ارتباط نزدیک با پوتین و روسیه در انتخابات برنده شده است. حتی پس از ورود به کاخ سفید نیز این اتهامات ادامه داشت. با این همه ترمپ از این که به او اتهام مورد حمایت روسیه قرار داشتن را بزنند نمی ترسد.

برخی تحلیلگران بر این باورند در حال حاضر امریکا، چین را حریف اول خود می داند، لذا ستراتیژی سیاست خارجی و اشنگتن تغییر کرده و هدف ترمپ از برقراری دوستی با روسیه این است که با متحد کردن روسیه، چین را مهار کند. در واقع این آرزوی بزرگ اما محال است و حقیقت این است که هر موقعی که ترمپ می خواهد روابط امریکا و روسیه را بهبود بخشد، در آخر با دیوار آهنی محکمی برخورد می کند.

اگر نگاهی به تاریخ ایالات متحده بیندازیم متوجه می شویم که برخورد هر رئیس جمهور با کشورهای دیگر متفاوت است.

مشکل آنها این است که سیاستشان استمرار ندارد؛ به زبان دیگر سیاستبازان امریکائی چهره خود را سریعتر از ورق زدن صفحه های یک کتاب عوض می کنند.

به عنوان مثال «بارک اوباما» خواستار برقراری روابط خوب با ایران بود، اما به محض آن که ترمپ روی کار آمد، به طور یک جانبه از برجام خارج شد، عهد شکنی کرد و علیه ایران فشار حداکثری اعمال نمود.

ایالات متحده اکنون در فصل انتخابات به سر می برد و برخی از موضوعاتی که رسانه ها و سیاستمداران امریکائی روی آن تمرکز می کنند بیشتر در خدمت انتخابات است.

مهم این است که در قبال جوسازی آنها، تئوری «تهدید چین» رویکرد «ایران هراسی» و یا موج جدید ضد روسی را نباید جدی گرفت.